

نقش نشانه‌های دیداری در اجرا نسبت به دیگر نشانه‌ها با نگاه به تاثیر تماشاگر تئاتر

وهاب امرائی^۱

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۱/۳۰

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۳۰

کد مقاله: ۷۰۶۳۳

چکیده

نظریه پردازان حوزه تئاتر بر این اعتقادند که یکی از مهم‌ترین عوامل جذابیت یک اثر نمایشی، بدعت و نوآوری در تصاویر به اجرا درآمده می‌باشد که نوآوری در این عرصه، علاوه بر ساخت فضاهای دیداری، حاصل شناخت نقش نشانه‌ها است. آن‌گونه که نشانه شناسان بیان می‌دارند، دنیای پیرامون ما تنها از نشانه‌ها تشکیل شده است. نشانه شناسان، این نشانه‌ها را بر اساس حواس انسانی به نشانه‌های صوتی، دیداری و ... معرفی می‌نمایند و در صحنه نمایش، براساس قوانین هنرهای دراماتیک، بیش از هرچیز، نشانه‌های دیداری است که توجه تماشاگر را به خود جلب نموده و دریافت تماشاگر قبل از هر نشانه‌ی دیگر از طریق نشانه‌های دیداری شکل می‌گیرد. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی در پی آن است که با تبیین نقش جابجایی نشانه‌های دیداری در اجرای نمایش، نقش آن را در دریافت تماشاگر بررسی نماید. و در مسیر پاسخ به این سؤال که چه رابطه‌ای بین تماشاگر و نشانه‌های دیداری یک نمایش برقرار است، انجام این پژوهش و دستاوردهای آن می‌تواند راهنمایی برای کارگردانان تئاتر کشورمان برای ساخت نمایش‌های جذاب‌تر باشد که در این مسیر از منابع کتابخانه‌ای و پایگاه‌های معتبر اینترنتی نیز بهره خواهیم برد.

واژگان کلیدی: نشانه، نشانه شناسی، جابه جایی، نشانه دیداری، تماشاگر تئاتر